

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 17 Februarie.

Casa deputaților Ungariei, ajungînd la desbaterea bugetului ministerului de comunicațiune a intrat într-o fază nouă — de rufărie neșpalată. Dep. Rohonczy a venit în ședința dela 27 Febr. n. cu un proiect de rezoluțiune, prin care cere emiterea unei comisiuni parlamentare, care se examineze abuzurile comise de ministerul de comunicațiune cu deosebire în afacerea regulării Tisei. Proiectul de rezoluțiune fu însoțit de un discurs lung și vehement al deputatului Rohonczy.

O telegramă de ieri, dela Viena, ne anunță, că pentru iubitorii de cafea și pentru cei ce lucrează noaptea la lumină de petrolu s'au încheiat actele într'un mod neplăcut. Casa de sus a senatului imperial, dela care se aștepta că va respinge legea prin care se urcă vama pe cafea și pe petrolu, a votat-o ca și casa deputaților. Prin urmare acești doi articuli pot numai pe lîngă greutatea unei vămi mari intra în monarhie. Firesce, că vama au să o plătească, în cele din urmă, consumatorii. Acestia se pot așa dară bucura că au de a suporta cu o sarcină mai mult.

Skobelev, care a făcut multă sfară în lume cu „elocuența” sa, și despre a cărui discursuri unele țiare afirmă că ar fi fost mai înainte revădute în Petersburg, este chemat la Petersburg spre *audiendum verbum imperatoris*. Unele foi știu deja că generalul este internat la un bun al seu. Despre celalalt „orator,” despre Hitrovo, încă nu se scrie dacă este chemat din postu său, sau dacă i s'a dat cel puțin o dojană. Oficioasele noastre se mulțimesc de-o-camdată și cu chemarea lui Skobelev; cer însă ca guvernul austro-unguresc se facă pașii de lipsă la Petersburg, pentruca se dispară toate îndoielile despre atitudinea politică a Rusiei.

Caracteristică este scirea încă neconstată, că Giers ar fi demisionat și înlocuit de gen. Ignatieff în ministeriul afacerilor externe ale Rusiei.

Germania, respective guvernul ei, fără mare și mult șgomot, urmăresce toți pașii Rusiei cu multă luare a mințe. Ea priveghiază și asupra mișcării trupelor rusesi din părțile apusene ale Rusiei și are deja informațiuni despre dislocarea lor. Prin diversele organe de publicitate, Germania face pe Rusia să se înțeleagă, că este gata pentru toate eventualitățile. Ba „Berliner Tageblatt” pune Rusiei în perspectivă, că dacă Austro-Ungaria n'ar fi în stare a suprînde răscoala și la eventualitatea unui războiu cu Rusia n'ar fi în stare a da României mână de ajutoriu contra acesteia, va întînde celei dintăiu mână preste capul Austro-Ungariei și Rușii vor avé norocirea a face cunoștință cu trupele Germaniei pe șesurile românești.

Dela București se telegrafează, că acolo a sosit un reprezentant al stabilimentului Krupp în afaceri de lîferățiuni de tunuri. După „Egyetértés” guvernul românesc ar fi cumpărat 5000 (? R.) de cai pantru artilerie.

Din senatul imperial.

În numărul nostru trecut am împărtășit cetitorilor nostri discursul unui deputat rutean, care s'a plâns în senatul imperial al Austriei asupra asupririlor ce au să sufere Rutenii dela Poloni. Partida polonă a senatului imperial simțînduse lovită de atacurile Ruteanului nu a voit a-i rămâne datoare cu respunsul. Deputatul Hausner, un orator dealtmintea bine vădut, s'a însărcinat a responde la atacurile Rutenilor. Pentru a arătă antagonismul dintre Poloni și Ruteni vom comunica în trăsături principale discursul deputatului Hausner.

Oratorul arătînd că Galiția prin

regulamentul electoral a remas înapoia celorlalte provincii imperiale din apus, continuă:

Raportul nostru față cu un regulament electoral, care formează o majoritate și minoritate cu totul meșteșugită în defavorul Polonilor, este o dovadă puternică despre progresul ce l'am făcut în anii din urmă în credința cătră imperiu. Aceasta mă face se mă ocup cu discursul deputatului Kulaczkovski, în care s'a ținut că patriotismul austriac e foarte tiner. Se poate, dar e adevăr, că dela emanarea ordinațiunii, care a redat limbei polone drepturile sale naturale, conștiința de stat austriacă, alipirea de imperiu s'a desvoltat liber. Ordinațiunea servește spre onoare Coroanei, ministeriului și noue.

Di deputat rutean nu a făcut mare serviciu cauzei ce o apără, modul seu de procedere e fără tact. Citatele sale din foile polone au făcut asupra mea efectul contrar. E ciudată mai cu samă imputarea ce s'a făcut jurnalului din Cracovia „Reforma.” Acest organ ținice despre unii dintre acușății de frunte, despre consiliarul aulic Dobrzansky, că acesta a fost rusofil și în timpurile mai vechi în Ungaria. Numitul deputat vede aici un articol de agitațiune și o calumnie.

Voiu cita și eu unele pasage. În „Slovo” se ținice în anul 1866 că Rutenii sînt Ruși adevărați. Într'adevăr me atinge greu părerea nevinovată a dlui Kulaczkovsky asupra unor lucruri. Așa de es. dsa nu a aflat cuvinte destule de uimire pentru faptul că unii consiliari aulici și cavaleri pot fi trădători presumptivi. Dar nu a învățat oare dl deputat din istoria mai nouă a Austriei, că chiar și trădători condamnați la moarte pot fi ministri presidenți și comandatori ai crucei mari?

Nu pot trece cu vederea momentele ce dau acestui discurs un caracter regretabil: tonul suspectător și întăritător, în care se espun raporturile din Galiția. El vechiul cântec despre Polo-

nii stăpânitori cari sînt resfățați, su-meți și preferiți; și despre Rutenii asupriți și terorisați. Reserva esteroară ce și-au împus-o Polonii aici în senat au făcut pe Rutenii cutezători și e pericol că acușările lor vor afla credemint. Mă ved deci nevoit a lua cuvîntul.

Națiunea ruteană, care prin limbă și cultură e inferioară națiunii sorore polone este mulțămită și mlădioasă, respectează auctoritatea, ospitalitatea și religiozitatea; prin aceste însușiri ale sale și prin talentele sale ea se bucură pe depun. de simpatiiile noastre. Raporturile între Poloni și Rutenii sînt pacifice, ba amicabile și intime. Teatrul rutean e subvenționat în fie care an de dietă și e cercetat și de publicul polon. Aceeași subvențiune se dă și cărților și scrierilor poporale rutenice. Paterul Naumoviez a ținut, cu oare care fală, că Rutenii nu au nobilime. Este însă o nobilime ruteană, dar această nobilime prin limba și obiceiurile sale s'au apropiat de nobilimea polonă astfel, încât partida nu-o mai numeră la națiunea ruteană. Lipsirea acestei clase sociale însă nu e spre paguba Rutenilor, precum nu e la Elvețiani și la Sârbi. Dar Rutenii n'au nici clasă de mijloc, burgesie, și această lipsă are însemnătate gravă pentru naționalitatea și viitorul lor. Căci ori și care Rutean cu ceva cultură e silit a se alătura sau la cultura polonă sau la cea rusească. Calea primă și au ales-o mulți bărbați ruteni de talent și aceasta le servește spre folos și onoare.

A doua cale și au ales-o o partidă activă unanimă, bine disciplinată, prin urmare puternică, care se numesce după patronul bisericii metropolitane greco-orientale din Lemberg în genere partida sântului George. Acest rutenism era reprezentat în sesiunea trecută de 15 și acum de 2 membri. Această partidă a urmărit cu statornicie, energie și cutezare din ce în ce mai mare dela anul 1847 până în ziua de azi același scop

FOIȚA.

Balul românesc din Budapesta.

— în 18 Februarie. —

(Correspondență orig. a „Tel. Rom.”)

Budapesta, 20 Febr. 1882.

Balul junimei române este un eveniment însemnat în sezonul carnavalului din capitala Ungariei, de aceea îmi iau voia a vă comunica amenunțele acestei petreceri prea interesante. Scopul balului a fost ajutorarea societății de lectură „Petru Maior” a junimei universitari române. Comitetul arangiator n'a lăsat nimic, ca petrecerea să fie pre cât de bine succasă, pre atât de splendidă. Renumele bun al balului român din anii trecuți încă eră o garanță pentru succesul deplin; însă comitetul avea și multe greutăți de învins, aceste cu tot dreptul le-a delăturat, și i-a succes a arangia o petrecere adevărat de elită.

Patronesele distinse ale balului au contribuit din partea lor la reușită, parte prin publicul elegant ce l'a atras la această petrecere, parte prin zelul desvoltat în vinderea билетelor. Cu considerațiune la publicul străin, care în tot anul a arăt mult interes pentru petrecerile românești, comitetul arangiatoriu a aflat de bine a rogă de patronese două ilustre dame, una din societatea română pe d-na Catarina Gall, și cealaltă din societatea aristocratică maghiară, pe d-na Elena Tissa născ. contesa Degenfeld-Schomberg, care însă dintr'un incident de doliu familiar nu s'a putut presenta la bal, și astfel fu substituțită de contesa Livia Zichy.

D-na patronesă Catarina Gall a surprins comitetul cu un steag frumos combinat în colori naționale, care cinci zile înainte de bal a falfăit înaintea hotelului național, unde se afla cancelaria comitetului.

La 9¹/₂ oare seara sosit d-na patronesă română la hotelul „Europa”, a cărui saloane erau împodobite cu flori și plante meridionali; la scară fu

primită de comitetul întreg, la intrarea în sală musica militară a reg. de inf. Kussevich intonă „Marșul lui Mihaiu Eroul”! Înainte de țece oare fu primită și patronesa maghiară și condusă la locul ei de onoare în sunețele unui marș unguresc.

Precis la 10 oare se începe balul cu „Ardeleana.” Președintele balului, dl Victoriu Missiciu cu d-ra patronesă Charlotte Zichy joculară ca prima păreche, după ei se înșirară multe alte părechi vre o 50—60 la număr, frumsețe adevărate din sexul gentil române și maghiare. Pre când se continua cu „Csardas” intră în sală oaspele cel mai iubit al capitalei, ilustrul artist Michail Munkacsy cu soția sa amabilă (o franceză din Lorena), care se întretin foarte plăcut cu doamnele patronese și cu notabilitățile ce erau de față în număr însemnat. La primul „Cuadril” d-nul Munkacsy danță cu d-na patronesă Livia Zichy, vis-à-vis contesele Eugen Zichy cu d-na patronesă Gall.

Pentru plăcerea dlui artist Munkacsy, carele se interesa mult de

jocurile românești, ordinea de danț fu schimbată, urmă numai decât „Romana”, acest danț iubit și plăcut de salon, arangiat de junele Emiliu Bardoși; ear după o „polca franceză” urmară jocurile istorice-naționale „Călușeriul” și „Bătuta”

Junele vêtav, stud. med. Iacob Maior intră în sală cu șese tineri Români, verși ca bradul, îmbrăcați în vestminte naționale, cu căciulă de curcani, cu cămașa albă înpeștrită, cu suman cusut cu fire de aur, cu opinci și zurgălae la sunetul „marșului Michaiu Eroul”, și în mijlocul atențiunii viue și interesului general începă a juca „Călușeriul”, prin care secerară aplause îndelung repețite, în urma cărora continuă cu „Bătuta”. Artistul Munkacsy eră care aplaudă mai mult, admiră costumul pictoresc național și jocul eroic al tinerilor români, și-a esprimat plăcerea deosebită de danțurile române și a mulțămint comitetului arangiator de bună primire ce i-au făcut.

După pauză danțul s'a început earăși cu „Ardeleana”, sub care

apropierea și contopirea cu Rusia prin limbă, literatură, datini, religione și ideile politice. Dar aceea ce la început putea se treacă de o orbire și rătăcire a devenit în curgerea vremii, mai cu seamă dela anul 1861, un pecat de moarte comis contra națiunii proprii; pentru că în același an, în care Austria constituțională le dăde Rutenilor deplina autonomie a comunei și conservarea limbei materne în scoalele populare, la judecătoria și în reprezentarea țerei, în același an s'a inițiat în Rusia contra mlădioasei și inofensivei națiuni sorori o luptă de nimicire, o operă de distrugere atât de spurcată și abnormă, cum nu s'a mai vădută încă în secolul al nouăsprezecelea. (Aplause în dreapta).

Sirmanul și nenorocitul popor fără cultură și aperi limba într'un mod slab. Atăcându-i-se însă credința părinților sei, poporul s'a apărut cu un curaj extrem și dela incendiurile lui Nero și dela rugurile incușițiunii spaniole nu au mai străbătut la ceriu sfâșietoarele țipete de oameni torturați de moarte pentru religione lor, cum s'a întâmplat atunci. Eu însumi am vădută cu inima zdrobită și cu ochii în lacrimi, cum se alunga sirmanul popor cu patul puscii și cu bastoane dela ușile bisericilor. Partida Sctului George nu a protestat contra martiriului concetățenilor sei din Rusia, ei și-a dat tot concursul pentru deservșirea acestui martiriu și ne au prins fiori vădută cum preoții își părăsesc comunele ce li s'au încredințat, cum își reneagă credința, cum ajung în Rusia la funcțiuni înalte și cum promovează și denușii prelungă cnută și șismatisarea și rusificarea concetățenilor lor. Dar prelungă această procedere neiertată partida Sctului George, ca conducătoarea poporului ce i s'a încredințat a mai comis și alte păcate, a infiltrat otrava agitațiunii rusesci în toți porii popoarelor, a scăpat din vedere interesele materiale ale poporului, a promovat usura și miseria, și partida, care la toată ocaziunea blastemă stările constituționale ce dedură Rutenilor impulsul pentru a se afirma ca indepenți, această partidă era aliata partidei constituționale. Ea a fost escamotată contra noastră și numită în batjocură constituțională. Posibilitatea acestor lucruri e consecuența confuselor raporturi parlamentare și informarea slabă a presei noastre de zi.

Poporul însă începă cu incetul a pierde încrederea cătră conducătorii sei și deja la alegerile din 1876 pentru dieta Galției fu părăsit când anul când altul. Dar abia alegea din anul 1876 a fost o adevărată judecată a

lui Ddeu pentru partida Stului George, care afară de doi membri fu măturată de pe aceste bance și acest desastru fără părechin nu se poate atribui nici neîmplinirii datorinței din partea funcționarilor austriaci nici coruptibilității și volniciei polone.

În urmă ve declar: Eu cred, că apelul la ideile Mariei Teresiei nu e togma serios. Cele ce se doresc astăzi nu sânt toate ideile de ale împăratului Iosif II. Este una idee singură: centralismul germanisator, căci celelalte ideile ale lui Iosif II sau realizate de mult sau asigurate: libertatea conștiinței, egalitatea confesiunilor, emanciparea țăranilor. Deci mai este numai unica idee a germanisării ce voiți a o introduce. Nu voi vorbi despre germanisatiune din punct de vedere al dreptății, al simțului de vedere, dar nici ca P.olon. Mai este un mic unghiu în Austria, unde germanisarea se continuă cu tărie, acel unghiu e Tirolul de sud. Acolo statul dă în fie care an o sumă mare pentru scoalele populare germane pe teritoriul limbei italiene. Mai fie care încercare de a sista mica stare de asediu asupra limbei, s'a nenorocit și deputatul Plener isbucnese în bucurie la ori ce ocaziune vedend că guvernul se rădăimă cel puțin acolo pe elementul german. Acest element german are 10,000 suflete față cu 530,000 suflete străini. Aceasta este profunđa idee de stat ce ni se presentă serios și cu aplomb, și aceasta pentru că durere se mai aplică încă într'un unghiu, ba se mai recomandă și pentru Carintia. Aceasta este sistema imbucurătoare, care venind partida constituțională la putere s'ar răspândi în Austria întreagă, semenând pretutindenea miseria nemărginită și provocând o adevărată reacțiune. Și fiind că guvernul actual ne scutesce de o asemenea catastrofă eu cu toate că am unele nedumeriri voi vota tot ce e neaperat de lipsă pentru consistența guvernului actual.

Rusia și sorții unui răboiu.

Generalul Gurco, scrie „Aleg.“, a fost numit dillele aceste guvernator general la Odesa. Această numire ar ave o gravitate deosebită. Eată cum o esplică corespondentul din Petersburg a dăiarului „Bohemia“:

Chiamarea lui Gurco în postul de guvernator general al Rusiei de meazădi ne face fără voe să credem, că din aceea parte se ridică pe orizont punctele cele negre și că guvernul vrea să se facă preparativele din vrea vreme.

Alesandru și Eugen Mocioni de Foen, Dr. Iosif Gall, Ioan cav. de Pușcariu, Ioan Faur, Dr. Ath. Marienescu, Ioan Poruț, Vic. Babeș, E. Mancilovici, I. Stoiacovic, deputații Fr. Harkány, Lad. Szalay, George Serbu, I. Gödl, Dr. Svetozar Miletici; profesorii universitari Desideriu Szilágy, Michail Herczegh, Nicolau Marian jud. reg. din K. Kanizsa, etc.

În suita patroneselor am vădută pe d-na br. Szentkereszty nasc. Florescu, cont. Vict. Károlyi, cont. L. Zichy, cu ficia s'a Ilma, d-nele Pușcariu, Vornica, Babeș, Pop.

Dintre damele, care au format frumoasa cunună a danțatoarelor amintim pe d-nele: Aurelia Dumitreanu nasc. Vornica, Alesandrina Liuba nasc. Babeș, Haris, Alesandrina, cont. d-nele Valeria Poruț, Iatinca Pușcariu, Emilia Hațeganu, Isabela Manoilovici, Zora Iosici din Chichinda, Olga Stoiacovic, Milena Miletici din Neoplanta, Maria Gödl, Sofia Paicici din Adony, Leona Loy, Silvia Pop, Lila Stoiacovic din Zombor, Iulia Velcov,

„În Bulgaria se desfășură actualmente o mișcare care e urmărită aici cu mare atențiune. Partidele par fi a lăsat la o parte urile reciproce și vor să se transforme într'o mare partidă națională.

„Cumcă se prevede isbucnirea unor oare cari evenimente în orient, dovedesce și suspensiunea încheerii tractatului comercial între Rusia și Bulgaria.

Pe lângă acestea află într'o parte vrednică de credință, că mari mișcări de trupe se fac în ținutul Elisabetogradului, de unde s'au trimis mai multe regimente spre Chișinău; de asemenea s'au dislocat mai multe detașamente de Cazaci pe linia ferată Bender-Reni, spre a ajuta pe ingineri la restaurarea cât mai grabnică a acestei linii.

„Din toate acestea puteți vedea, că guvernul nostru ia toate măsurile spre a nu se lăsa să fie surprins de evenimentele așteptate pentru primăvară. Se vorbește și de încheerea unui tractat secret între Rusia și România, dar eu nu am motive de a da credemnt acestui șgomot, care mi se pare mai mult un *pium desiderium*. Chiamarea lui Gurco în postul său dela Odesa nu s'a făcut, fiți siguri, decât în vederea unor încurcături serioase“.

Înteressant este un articol al dăiarului „Die Post“ despre Rusia. — Vorbind de situația internă a marelui imperiu, „Die Post“ o găsește bolnăvicioasă. — O partidă caută mântuirea în reforme violente; acestia sânt nihilistii. Cealaltă partidă, numită națională, o caută în resboaie, în victorii. Această partidă e ađi la putere. „Die Post“ dăce dară: „a accepta și a se reculege este datoria poporului german.“

Asupra cestiunii Slave.

— Ministrul bulgar Vulcovici, cetim în „Tel.“, care se află acum în Viena din cauza Conferenței de pătru, pentru regularea cestiunii legării căilor ferate din Austria, Turcia, Serbia și Bulgaria, a primit în dillele aceste pe corespondentele vienes al dăiarului „Standard“, cu care a avut o înteressantă întrevorbire asupra cestiunii slave. Alce corespondent povesteste între altele următoarele:

Am profitat de ocaziune spre a țiri conversațiunea asupra cuvintelor duse de generalul Skobeleff și a agitațiunii panslaviste în genere. Dl Vulcovici îmi respunse: „Nu cred că din această așa numită mișcare panslavistă va eși ceva serios. De asemenea nu cred că trebuie se provoace o in-

grigire așa mare discursul generalului Skobeleff. Ceea ce voesce lumea panslavistă, este pacaa. Este adevărat că panslavistii desfășură acum o foarte mare activitate în Rusia, și că dl Aksakoff esercită o mare influență mai ales în politica din întru a Rusiei. Nu'i este înse permis a face opozițiune politice esteriore a guvernului rus.

„Pot să ve asigur, întemeindu-me pe cea mai sigură autoritate, că Țarul și ministrii sei doresc mai înainte de toate mântinerea păcii, și în aceasta nu sânt de cât ecoul dorinței celei mai adânc simțită a marelui mase a poporului rus. Este foarte adevărat că în Moscva, de nisce persoane fără nici o răspundere, a fost ridicat strigătul de răboiu. Esplicațiunea faptului este, că nihilistii au făcut pe popor se creadă că Austria și Germania fac în adevăr pregătiri pentru un răboiu cu Rusia și că meditează a năvăli într'o bună dimineață în Rusia. Sciu că panslaviștii găseșc în aceste povești, puse cu mare îngrigire în circulațiune în Rusia, un pretext pentru propriilor agitațiune anti germană și anti-austriacă. Dacă s'ar efectua o năvălire în Rusia, apoi aceasta va fi negreșit în stare să se apere; dar îi lipsesc atât mijloacele cât și dorința pentru un răboiu ofensiv, și de alt-mintrea un asemenea răboiu nu este putincios dacă guvernul nu'l doresce și nu'l voesce.

„Ați pomenit de 1875. Dar uitați deosebirea dintre starea lucrurilor de atunci și cea de acum. Răboiul cu Turcia fu otărit de guvern în înțelegere cu stipulațiuni bine cunoscută care fuseseră aprobate de celelalte guverne. Afară de acestea Rusia se bucură de pace, pe când acum sângerează încă rănile pe care le a primit în ultimul răboiu. Poporul este sărăcit și starea financiară foarte rea, fără a mai vorbi de mișcările revoluționare și agrarii care turbură liniscea ei din întru. Dorința de pace este la Slavii din peninsula balcanică cu mult mai adâncă de cât la Ruși. În statele balcanice este cu totul peste putință un răboiu agresiv, căci țăranii de acolo au căpătat tot ce au dorit. Singura lor dorință este acum de ași reclădi casele dărimate și a se bucura de nouele lor drepturi și de prosperitatea lor. În Serbia, de exemplu, au fost distruse pe timpul ultimului răboiu șese sute de localități, dintre care nici una n'a fost reconstruită. Țaranii de pe acolo trăiesc în colibe, pe când orașele din țeară sânt sărăcite cu speculațiuni de bursă, și mai ales prin ultimale falimente mari. Chiar dacă ar fi resturnat actualul minister sârb, cel care i va urma nu va cuteza să facă răboiu. Vrednic de observat este că poporațiunea de prin toate Statele balcanice este pătursă de vima credință, că nici o putere nu va putea a la ataca independința, fără ca toată Europa să nu intervină în favoarea lor. Pe scurt spus, ast-fel încheiă d. Vulcovici, eu nu cred că va avea loc un răboiu rus sau o mișcare generală slavă, și nu dăce ast-fel numai pentru anul acesta ci și pentru un curs îndelung de ani.

Epistola lui Dragomanow.

Unei foi bucurescene i se trimite următoarea epistolă:

Toți privesc cu mare îngrigire și cu mult interes mișcarea și ferberea care se face în lumea slavă. Sânt indicii că în fine această rasă s'a pus și ea pe lucru. Ferberea în unele locuri se dă pe față printr'o rescoelă cu armele în mâni în contra cotropitorilor străini; în alte locuri prin lupta energetică pentru drepturile naționale, călcate în picioare, pentru fisonomia individuală a națiunii, prin forța brutală estropiate și batjocurite, iar în altele printr'o compătimire viuă

animitatea petrecerii a fost la culme; după o a doua „Romana“, a urmat un „Cotillon“ preainteressant, arangiat cu multă istețime de vice-președinții comitetului, dnii Virgiliu Bogdan și Alesandru Duma.

Ordinele de danț a damelor, care reprezentau o suvenire plăcută, erau lucrate în colori naționali.

D-nele patronese au căpetat ordine de danț în format mai mare, în aceleași colori, și împodobite cu ornamente familiare în aur și argint.

Dintre notabilitățile presente însemnăm pe ambii președinți ai corpurilor leguitoare, Judex Curiae George Mailath și Toma Péchy, ministrii br. Kemény și Bedekovits, cont. Iuliu Građassy, generalii Stef. Türr, Ed. Andrăffy, Richard Gelits, primarii capitalei Carol Ráth, consulii francez și otoman, vece-consulul român d-nul Cimbru, cont. Eug. Zichy, cont. Alb. Apponyi, cont. Col. Almássy, cont. Szechényi, cont. Theod. Andrăffy, cont. Iuliu Andrăffy jun., cont. Bela Keglevich, br. Szentkereszty; George,

Elena Gerendai, Elena Németh, Elena Röck (nepoata lui Munkácsy), Irina Riskó, Etelca Vargici, Iulia Barta, Hilda Schwicker, Nelli și Maria Naszluhátz, Iozefa Novák, Ludovica Nagy, Vuici și altele multe a căror nume nu le-am put afla.

Venitul curat încă va fi considerabil.

Cu un cuvânt junimea română de aici poate fi cu tot dreptul făloasă, că a sciut într'ună la balul seu o societate atât de splendidă și numeroasă.

— d.

* (Accident pe tren.) Dintr'uu cupeu al trenului de persoane budapestan a cădută în dillele trecute un copil, fără de a i se întâmpla nici cea mai mică nenorocire. Ușa au fost deschisă de un pasager și neînchiidându-se bine copilul îndată ce s'a rădăimă de ea a cădută afară din cupeu.

a slavilor în general pentru evenimentele dureroase prin care trece lupta slavă.

Mișcarea aceasta nu este limitată numai în cercul popoarelor, cari nu de mult au eșit de sub jugul otoman, ci îmbrățișează lumea slavă întreagă. În Rasia despotică chiar, încatenată și inferată cu un lanț greu la tronul autocratului din Moscva, acolo chiar se mișcă întreaga masă a popoarelor slave și un simțământ de compătimire pentru cei cari sufer în peninsula Balcanică, în Galiția, în Ungaria a cuprins pe toți. Această mișcare, întru câtva artificială de sigur este îndreptată fatalmente spre elaborarea unor forme de organizațiune socială cu desevârșire altele de cât cele sub care trăiesc lumea slavă în momentul de față. Ce formă politică și socială va fi inaugurată de această rasă, abia născută pentru progres și civilizațiune — este greu de zis, dar caracterul național al slavilor ne dă probe palpabile cu trecutul și tendințele actuale ale popoarelor slave, este numai și numai federalismul, spre care tinde toată mișcarea.....

Nu este tocmai departe acel timp când în Austro-Ungaria popoarele slave abia îndrăsnău să respire, atunci toate eforturile lor nu tindeau la altceva de cât a garanta limba lor maternă și tipul lor slav spre a nu perii cu desăvârșire de pe cartă etnografică a Europei. Acum este alt-cevă. Mișcarea slavă merge crescendo și popoarele slave de sub domnia Habsburgilor și-au căpătat drepturile politice, dacă nu egale cu toate celelalte națiuni ale imperiului, apoi, de sigur mai multe de cât cele de care se folosesc popoarele slave de sub domnia Romanovilor. Slavii din imperiul Austro-Ungar nu numai și au păstrat trăsăturile lor naționale, dar au dobândit întru câtva o autonomie administrativă, au drept de ași exprima dorințele lor prin presă și întruniri publice și ce este și mai mult au chiar reprezentanții lor în parlamentul imperiului. . . . Aceste câte-va cuvinte sunt destule pentru a arăta întru cât s'au schimbat situațiunile. . . .

Dar trebuie să ne felițăm, privind cu fericire, cum a deviat redescoperirea popoarelor slave de pe calea indicată de bieții panslavisti din Moscva. Cu întristare, cu lacrimile chiar în ochi se vede d. Acsacoff *et tutti quanti*, că aspirațiunile popoarelor slave nu sunt și nu vor fi ruse. Panslavismul de care se teme Europa, a murit de mult deja; Bacunin, Herzen și alții îi au citit condamnățiunea la moarte, însurgenții poloni dela 1863 an executat-o și acest panslavism se află îngropat sub zidurile Varșoviei. . .

El nu va reinvia; panslavismul de care are frică Europa adecă cu alte cuvinte reuniunea tuturor popoarelor slave sub domnia Rusiei numai este de cât o chimera a unor oameni ca țarul sau ca curtesanii săi, ca Ignatieff, Scobeleff etc. . . . Slavii nu voiesc de cât autonomia lor proprie și federațiunea gintei slave. . . .

Un regat nou jidovesc.

În „L'indépendance roumaine“ ce apare în Bucuresci cetim:

Jidovii și-au pus în gând, se zice, să ne părăsească. Ei s'au decis a merge și a se stabili în Palestina, unde vor se reintemeize regatul Ierusalimului. De astădată s'ar pără că în realitate sunt rezoluți a duce în îndeplinire această frumoasă decisiune, căci eată în ce termini o anunță organul lor însuși, „Aperatoriul“ de Bucuresci:

Idea de a coloniza Palestina a început a prinde rădăcină în inimile Israeliților din țeară. Jidovii din toate clasele sociale s'au asociat cu plăcere la ideea aceasta norocoasă. Așa suntem informați că dd. I.

Neuschotz și Lathringer au promis concursul lor pentru aceasta cauză sacră.

La Iași a avut loc o reuniune în Duminica trecută, la care au luat parte dintre Israeliți cei mai considerabili. La reuniunea aceasta s'a hotărât a se grămădi capitaluri, cu care se vină într'ajutoriu jidovilor seraci, cari vor se emigreze. S'a ales un comitet executiv (urmează numele persoanelor care constituie comitetul.)

Numai să se ia măsuri ca toți jidovii, cari au eșit odată din țeară se nu se mai poată întoarce,

Noi, zice „L'indépendance roum.“ poftim comitetului acestuia cel mai mare succes și suntem de părerea că guvernul din parteși încă va veni într'ajutoriu tuturor jidovilor emigranți. Să-i transpoarte gratuit până la frontieră și se le înlesnească eșirea dându-le toate onorurile, cari li se cuvin....

„Apărătorul“ anunță între alte că la Iași s'a format o societate de o sută de familii, cari s'au decis a emigra toate în Palestina cu scop de a se consacra agriculturii.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Sebeș în 24 Februarie 1882. (V.) În diariul „S. D. Tageblatt“ din Sibiu am cetit decursul pertractărei finale, ținută în 18 Februarie în procesul de calumniare Hoszu contra Singer.

La cele publicate avem unele observări, însă nu cu scopul de a critica sentința tribunalului, nici de a prejudeca, ci numai pentru mai buna pricepere a acestui proces odios.

Singer este comptabil orășenesc aici și nu a imputat, ci a acuzat în toată forma și de odată la comitele suprem, la inspectorul de dare, și la Magistratul de aici, pre sub inspectorul de dare reg. din Sibiu Hoszu, că acesta: cu intențiune și spre dauna erariului a falsificat tabelele de contribuțiune de aici. Inspectorul de dare Ludvig numai de cât s'a apucat însuși de cercetarea detaliată, și la aflat pre subinspectorul Hoszu de tot nevinovat.

Pre baza aceasta Hoszu apoi, respective procurorul de stat, a intentat contra lui Singer proces pentru calumnie.

Din pertractarea finală s'a văzut că cuvântul „interțiune“ sa explicat cu „conștiință“, cuvântul „falsificare“ cu „incorectitate“ și cuvântul „tabele de dare“ cu „registre.“

În urmă Singer în ședința publică s'a rugat de ertare de Hoszu, ia dechiarat că tot deauna l-a ținut de un om de omenie, și că fu sedus de alții.

Tribunalul apoi la achitat pre Singer pentru că a lipsit intențiunea de a calumnia.

Procurorul de stat însă a insinuat recurs contra acestei sentințe.

Trebuie se observă că acest recurs merge la tabla reg. în M. Vásárhely spre decideră, care for însuși a recunoscut, că acuză lui Singer conține calumniare, pre care basă sa și pornit apoi procesul întreg.

Ce va mai fi vom vedea; vom accepta sfârșitul procesului, pentru care se interesează toți plătitorii de dare din acest comitat, precum și aceia, cari până acum nici cu te meiu n'au cutezat să-și ridice ochii asupra inspectoratului de dare.

Cât pentru curajosul Singer ajungă a aminti, că pre lângă 600 fl. leafă neavând aici ce lucra, i s'a dat conscrierea dării de venit, și a lucrat așa de neesact în cât inspectoratul a trimes un angajat al său se direagă fușeraul lui Singer, cauzându-ne spese 40 fl.

Illegalul președinte interimal al magistratului Leonhart Albert iute a plătit acei bani din punga orașului. și nu din acelu vinovat; iară re-

presentanța orașului despre aceasta nici până acuma nu scie nimica.

Magistratul a remonstrat și a protestat contra acestei ilegalități și abuzări presidiale, înse înzadar.

Acestui presidiu ilegal interimal nui pasă nici de mama pădurii, pentru că scie pre Buhuhu la spatele sale. Vom vedea până când.

Cale mai interesante vor urma.

*Afurisitul șerpe ce'n sin 'l-am desghetat
Drept semn de răsplătire, la moarte m'a mușcat.*

Săcel, 8 Februarie 1882. Mulți dintre românii noștri, cărora le oferă împregiurările de față poziții onorifice și favorabile în stat și societăți, datoresc aceste favoruri, mare parte, — mai cu seamă circumstanței, că aparțin la națiunea genetică română; după aceea fraților lor români, cari s'au întrepus pentru ei, ca să se sue pe scara de onoare, pe carea stau astăzi, și fraților lor români, compatrioți ai comunelor natali românești, cari și-au tras bucătura dela gură și o au oferit-o acestora, să se poată susține la școală și să ese din ei bărbați înțelepți, învățați și procopsiți, pe lângă ale căror lumini se poată merge la trebuința pe calea cea dreaptă și potrivită, spre a nu cădea și rătăci în cursele viclene ale dușmanilor, de cari au fost și sânt sătui.

Sânt unii dintr'acești Români — deveniți adevărat inteligenți — cari și aduc cu bucurie aminte de aceste binefaceri ale fraților lor, și și iubesc și prețuesc națiunea lor și simt o deosebită plăcere, când vin în poziție de a pată fi recunoscători față cu neamul lor; ajută cât și unde pot cu fapta și cu cuvântul, învățând pe frații lor și dojenindu-i să se păzască de curse și să umble în necasurile și neajunsurile lor, pe căile cele adevărate și cele mai potrivite; — sânt însă eărăși unii, cari abia au apucat să pună piciorul pe un cuiu al scării de domnie și au și început a privi cu dispreț la cel ce poartă opiniunea românească și la tot românul, carele nu simpatisează cu cugetele rezervate și cu tendințele ascunse ale lor. —

Aceti Români, uitând ușor, cine au fost ei mai ieri alaltăieri și neplăcându-le ași pune întrebarea, că cine sânt ei chiar și astăzi? — nu țin nici cât e mai puțin socoteală de timpurile, prin cari se strămut neamul lor, nici de dărăbuțul de timp de când au început acest neam a reinvia și el moralicește, nu vor să înțeleagă nici de aceea, că lucrurile prezente potrivite cum sânt și cum ni se prezentează ele, nu cum ar trebui să corespundă gârgăunilor, caprițiilor și pasiunilor domnieilor; — în capul lor și în simțurile lor se încrucișează numai planuri și năzuință cum ar trebui să întrunească lucrurile, ca să treacă numai dâșii de văduți, numai ei ocrotiți, numai ei să devină puternici, numai ei avuți, numai ei să aibă trecere, ear cei de un neam cu ei, apoi biserică lor, școalele lor, instituțiunile acestora și cu un cuvânt interesele principale naționale să se jignească și prăpădească din ceas, — pre ei puțin îi doare, căci odată ajunși pe scara puterii, să pricep în modul cel mai viclean să sue cuiele acesteia până chiar și în păturile cele mai sus ale omnipotenței actuale și aici svêrcolindu-se în chipul cel mai servil, prin denunțările schimonosite ale lucrurilor, amăgesc pre cei mai mari și câștigă har și încredere înaintea lor și prin aceasta poziție întărită în funcțiunea lor. —

Înzestrați cu acest duh de putere lumească, aceti *homines novi*, cârtesc asupra ori și cărui lucru care provine dela vre un Român; iau în batjocură ori și care mișcare de viață românească; și bat joc în modul cel mai cinic și greșos de tot ce e românesc: de biserică, de școală, de orânduile acestora, de reprezentanța acestora, și cu un cuvânt de întreg neamul lor, omorând pe sub ascuns prin denunțări false grămadă de oameni de omenie și aducându-i în primejdie de viață și de numele lor cel buu. —

Un exemplar de român de *quasi* pânăza acestora se află și în cercul pretorial al Săliștei. Acesta punânduși credința în duchul puterii, nu s'a rușinat nici de sine, nici de

oameni, nici de mai marii săi și nu ia fost teamă nici chiar de Dumnezeu a infunda într'a 8 și 9 Ianuarie a. c. st. v. în temnița din Săliște dela pretură, și a pune la opreală o grămadă de Români, dintre cei mai de frunte din comuna Săcel dimpreună cu preot și învățător și cu notar cu tot, fără nici cea mai mică ansă, și fără nici cel mai mic temei, după tot cum pot dovedi toți oamenii, căți au fost în ziua de 7 Ianuarie a. c. la cancelaria comunală în Săcel.

Tot ce a putut săl îndemne pe acest om „modern“, a fost că s'a mânia pe preotul I. Platoș, căci a cutezat acesta să se plângă înaintea „Măriei Sale“, că primariul carele se trage tot din Rășinari ca și dl pretor, — l-ar fi acceptat și rugat la poartă în ajunul bobotezei, să vină în întru la dâșul și să boteze fără dascăl, și copii numai cu crinicul, și că dâșul ascultându'l și mergând cu crinicul drăguțul de primariu din dragostea cătră cele bisericesci și moral religioase, — nici încoace nici în colo, ci după intrarea preotului în casă, l'a luat pe acesta de cap și de barbă, l'a trântit la pământ, la posodit cu picioarele, i-a rupt și epitrafirul și l'a aruncat apoi ca pe un tâlhariu pe trepte afară astfel încât bietul preot a gândit, că atâta e de dâșul. Plângându-se astfel acest preot înaintea dlui solgăbirău, s'a rugat în termini frumoși totodată de dâșul să facă bine se primească lângă celelalte 9 puncte de gravamine contra primariului și pe al său al 10-lea și să destitue pe primar, dacă face lucruri de d'al'd'astea.

Di subcârmuitor n'a voit să înțeleagă pe preot și preotul, insistând în neacasul lui pe lângă cererea sa, oblăduitoriul scaunului Săliștei, s'a îndurat, îndemnat de o tactică deosebită în felul său, și sculându-se de pe scaun a pus dimpreună cu primariul mâinile pe bietul preot în fața a o mulțime de oameni și l'a aruncat în mod violent pe ușa cancelariei afară din casă astfel încât preotului i se duse tot pâră, preste obraz ear căciula i sârise din mâni, și după aceea dând solgăbirăul dracului cancelaria și pe oameni cu protocol cu tot au eșit și s'a dus la Săliște.

Noaptea între 8 spre 9 Ianuarie se pomenesc toți cei ce ridicase gravamen contra primariului la dl pretor, cu gendarmii la ușa și se pomenesce și preotul.

Îi iau gendarmii pe toți vr'o 8—10 inși și îi duc la primariu și îi țin aici până dimineața; de aici i aruncă gendarmii cu mâinile în feară și escortează dimpreună cu preotul la porunca dlui pretor la Săliște și aci i închide într'o temniță, carea o servit până mai alaltăieri de grajd de vite.

Cu acestea nu ia fost însă destul acestui pretor; în 10 Ianuarie trimite gendarmii și după în învățătoriu și după subnotariul cercual și i escortează și pe acestia sub baionete la dâșul și i ține și pe acestia la opreală până în 10 Ianuarie seara, de unde i predete ear' cu escoarta în mâinile judecătoriei aretându-i pre toți pentru comiterea crimei de resculară (revoluție.)

Ne am dedat în tot felul de nepăsături făcute nouă în trecut și și de present pe ne drept, le am suferit și le suferim pe toate în speranță că doar doar va sosi și pentru noi un timp mai bun, sau cel puțin oblăduitori mai buni, mai înțelepți și mai drepți și am pus de gând că toate se le suferim și se ne acceptăm la multe altele alte încă, căci „alias vidi ventos aliasque procellas“ și tot nu ne am stins.

La una însă totuși nu ne am acceptat dela dl. pretor al Săliștei și aceasta e, că dacă n'a știut cruța pe ceialalți 8—10 inși dintre fruntașii poporului din Săcel, atunci se fie cruțat cel puțin starea și tagma preoțească a preotului din această comună. Acest cocunaș puternic, se fie cruțat pe învățătoriu și pe subnotariul. A trimite însă la preot gendarmii pe la meșul nopții și al ridica din pat, ear' la învățător ziua în spre ameași în școală și a luă sub baionete pe învățător de dinaintea copiilor, ear' pe preot și pe notariu înaintea unui numeros popor strins de minune pe strade, și ai escorta ca pe nisce făcători de rele la Săliște și ai închide într'un grajd de vite și țin

la opreala 2 zile și o noapte fără se fie cercetat nici cât e negru subț unghie după faptele lor și fără să fie luat nici un protocol de 3 rânduri cu ei; mai departe a pune prin denunțări false pe întregul dicasteriu dela comitat în mișcare în timpul de astăzi că Săceleni s'au resculat și au făcut revoluție și a requirea pe lângă toate astea și o escuție militară de o companie de cătane drept pedeapsă pe capul oamenilor, și așa seraci de numai dumnezeu îi stie, acum în mijlocul ernii când sirmauul Român abia e în stare dea câștiga o bucată de pâine pentru sine și copilașii sei, la astea nu ne am acceptat dela dl. pretor al Săliștei și mai cu seamă nu pentru aceea, pentru că nu neam putut închipui că Dsa ar fi predominant de atâta dragoste față de consăteanul seu, de Bucur Respop din Reșinari, în cât se lovească pentru acest primariu în onoarea atâtor oameni pe cari i a închis fără vină.

Dar ear' se dicem, poate că și procederea dlui în chipul sus aretat și a avut planul seu bine cagetat, — căci când e vorba de a face verva și a se presenta domnului pretor în fața lumii în ce are, atunci cugetă matematicesce că ce are să se întempele căci ce e și a fost mai binevenit pentru densus decât episoada aceasta cu Săceleni, ca se scoată ochii la cei de prin sferile mai înalte, cât de energie și activ și circumspect poate fi la vremea sa pretorul din Săliște și ce servicii, sigure și grabnice poate oferi obladuitorul cercului Săliștei, al celui mai pacinic care poate este în toată Austro-Ungaria. —

Dar fie ori cum ar fi Români noștrii ajunși la domnie, dacă vor purcede toți astfel, față cu ceilalți Români, pe cari au fost fericiți că au ajuns sei obladuiscă și guverneze, atunci cei obladuși și o cărmuși în chipul acesta ușor își formează judecata „că decătsă aibi domni de român mai bine se vină un ungar sau un sas!“ Și aceasta nu fără temei pentru că acestia pe lângă știință și creștere mai au și inimă de nu de român, cum se vede că e a rarului nostru esemplar de Român, cel puțin de om.

Am scris acestea dnule redactor și am scris atât ca se numai fim nevoiți a răspunde poate la reflectările, celor ce vor pune întregul aparat oficial, spre a se limpede de și credem și sântem convingși că împedirea va vorbi în partea noastră acelor vătămași.

Varietăți.

* (Reprezentanța comitatului Sibiului este convocată pe 7 Martie n. în sesiunea extraordinară în sala dela „împăratul Romanilor“ Obiectele de desbatere sunt 18 la număr.

* (Moarte) Dela Budapesta ni se scrie: Flore Varga adv., fost deputat dietal, apoi jude reg. cercual în Szolnok și deputat la congresul naț. bis., după un morb îndelungat și greu a reposat în Bpesta, unde venise să se lecuiască — în 23 Febr. a. 1882 în etate de 56 de ani. — Fieți țerina ușoară!

* (Mulțămită publică.) Din Stupini (Brașov) primim o corespondență mai lungă care fără a se perde ceva din însemnătatea obiectului ce cuprinde o reducere la următorul concludus luat de comitetul parochial de acolo. Eată concludus: Considerând că biserica noastră gr. or. din Stupini dispune în realitate de un fond care însă deocamdată nu este destul de de a întimpina și acoperi enormele spese ce s'ar cere la eventuala edificare a unei case parochiale din peatră; luând în vedere pe lângă aceea împregiurările fatale în cari se află poporul nostru miser și împilat la pământ prin dările cele multe și grele, prin anii cei răi, precum și prin alte greutăți abia suportabile ale timpului

cari împregiurări nu permit poporului nostru a contribui decât un ofert foarte mic și neînsemnat pentru spriginirea scopului indigat, toate acestea cum-pănilunde și bine chibzuindule comitetul parochial în ședința menționată vede cu durere cumcă dela biserica și prin biserica și comună nu se poate ajuta și indeplini mai în grabă scopul intenționat și prin urmare realizarea lui ar rămânea deocamdată un *pium desiderium*, de aceea comitetul s'a vădut necesitat, — prelungă prealabila invoie a oficiului ppresbiteral concernent, a implora ajutorul binevoitorilor crestini din tract. Brașovului. Comitetul parochial rom. gr. or. din Stupini și ține de cea mai scumpă datorință a aduce prin subscrișii, via și călduroasa mulțămită acelor stim. domni din Brașov, cari prin generoasele Dlor ofrande nu pregetară a ajuta scopul aci desmenționat; Acei stimați și generoși domni sânt următorii: Reverendiss. D. Iosif Barac prot. 10 fl. v. a. Revrendiss. D. Ioan Petric prot. 2 fl. D. Const. Steriu 20 fl. D. Diamandi Manole 20 fl. D. George Popp 10 fl. D. Dumitru Eremias 10 fl. D. Mich. Dsanly 10 fl. D. V Stănescu 5 fl. Domnii Orghidan et Furnică 1 fl. D. Florea Iernea 1 fl. Parochiul nostru local D. Ioan Maximilian 50 fl. Suma contribuțiilor benevole 144 fl. v. a. (Colecta se va mai urma) Primiti Stim.

fosti colectanți:

Iosif Maximilian Nicolau Bărsan
învățător. episcop.

* (Defraudare.) La oficiul depositelor din Timișoara sa constatat o defraudare de 10,602 fl. 97 cr. Defraudantul Covacevici este arestat.

* (Despre „Deutscher Schulverein.“) În foi berlineze și în alte foi germane se află următoarele:

„Deutscher Schulverein,“ care s'a format pentru spriginirea scoalelor germane asuprite din Ungaria și care între membrii sei are un numer însemnat de erudiți germani, parte foarte renumiți, în curând va eși cu o declarație amenunțită și va dovedi, că afirmația ministrului unguresc Tisza, după care raporturile factice în privirea scoalelor germane din Ungaria n'ar da privilegii la nici o plângere și după care cele produse de „Deutscher Schulverein“ ar fi exagerate, această afirmație e dată de gol prin fapte. Causa lui „Deutscher Schulverein“ se aproabă tot mai mult în întreaga Germanie. — Ce norocoși sânt Nemții! Ei, cari relativ au fost în trecut mai favoriti de cât Românii, ei, cari în Transilvania, ca părtași la „*unio trium nationum*“ și-au asigurat bisericele și scoalele cu averi însemnate, sporite în timpul mai dincoace: astăzi, nu sânt numai tânguiți, dar li se mai adauge și spriginul material. Noi, căror în trecut ni se luă tot, până la sufletul din oase, n'avem pe nimenea nici bater pentruca să se gândească și de noi.

* (O bandă de falsificatori monetari) s'a arestat la 22 Februarie în comuna Ocia comitatul Pesta. Banda s'a descoperit prin orbul zel, cu care un membru făcuse propagandă pentru cauza sa în capitală. Acest membru, cu numele Veniamin Szabo, care fusese aplicat de probă ca constabler la poliția din capitală a povestit colegului seu Iuliu Glatz, că dinsul împreună cu doi frați ai sei bat monetă în comuna Ocia și le ar plăcē foarte, dacă și Glatz s'ar învoi a pune monetele în circulație; aceasta ar fi o daraveră foarte profitabilă și un isvor de imbogățire. Glatz se învoi la aparență, în faptă însă el făcū fără amânare aretarea la inspectorul suprem al trupelor polițiane, dl. de Bornemisza. Acesta a arestat îndată

pe Szabó și la 23 Februarie a plecat la Ocia însoțit de funcționarul polițian Barczy și de mai mulți policisti îmbrăcați în vestminte civile, pentru de a prinde și pe ceilalți complici din bandă. Expedițiunea sosind seara la 6 oare în Ocia se duse îndată în casa fraților Szabo, arestă pe acestia și pe faurul Rieger. Arestații fură escortați în capitală, funcționarul Barczy, a reles în fața locului pentru a afla uneltele falsificatorilor de bani. Cercetările au avut numai un succes parțial, fiindcă s'a aflat numai aparatul cu care se bătuseră bucatile de 25 cruceri. Aparatul era ascuns în zidul dela boltitura pivniții. Cercetarea judecătorească s'a început.

Loterie.

Mercuri în 1 Martie n. 1882.

Brün: 26 23 65 72 44

Bursa de Viena și Pesta

Din 28 Februarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	117.90	117.80
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	88.15	88.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	107.—	106.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	92.50	—
Impunatul drumurilor de fer ung.	130.50	130.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	97.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire	94.75	94.50
Oblig. urbariale de temesane	95.—	95.—
Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sorfire	94.—	93.75
Obligațiuni urbariale transilvane	94.75	94.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	96.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	—	97.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	74.—	74.—
Datorie de stat în argint	75.05	75.—
Renta de aur austriacă	92.40	92.—
Sorși de stat dela 1860	127.50	127.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	818.—	814.—
Acțiuni de credit austr.	299.—	299.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	242.50	242.—
Sorși unguresci cu premii	113.55	113.50
Sorși de regulara Tisei	108.—	103.25
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	—
Argint	—	—
Galbin	5.62	5.61
Na oleon	9.52	9.52
100 marce nemțesce	58.75	58.7
London (pe polița de trei luni)	120.40	120.20

CONCURS. [29] 1—3

Comitetul Asociațiunei pentru spriginirea învățăcelilor și sodalilor români meseriași din Brașov publică următorul concurs: Devenind vacante două ajutoare de câte 50 fl. v. a. pe an, din cele destinate pentru învățăceli români, cari se vor apleca la una din meseriile: de postovar, mașinist, argășitor, pălărier, cordoner, clopotar, compactor, croitor, și brutar, se publică concurs.

Suplicile pentru aceste ajutoare sânt a se adresa la subscrisul comitet până la 30 Martie 1882 prevedute:

1. Cu estras de botez din care să se vadă că este român și că posedă etatea de 14 ani;
2. Atestat de școală din care să se vadă că a parcurs 4 clase normale și pricepe încâtva limba maghiară sau cea germană.
3. Revers dela părinți sau dela Tutorii copilului, că vor a lăsa copilul să învețe meseria pentru care a concurs.
4. Un esemplar din contractul încheat cu vre un Măestru din Brașov pentru vre una din meseriile de mai sus din care să se vadă, că copilul se află la meserie de cel puțin o lună de zile.

Comitetul Asociațiunei pentru spriginirea învățăcelilor și Sodalilor români meseriași.

Brașov 15/27 Ian. 1882.

B. Baiulescu. m. p., I. Bozocan m. p.,
pres. not.

Nr. 4. [25] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea a două posturi de capelani în comuna Săliște pe lângă neputincioșii parochi Nicolae Moga și Onisifor Borcea se escrie prin aceasta concurs până la 12 Martie a. c. st. v.

Emolumentele împreunafe cu acele ste posturi sânt jumătate din toate venitele stolari regulate ale unei parochii de classa a II-a.

Doritorii de a ocupa vre unu din aceste posturi au să și aștearnă petițiunile lor, instruite conform statutului organic și regulamentului provisor pentru regulara parochiilor la Oficiul protopresbiteral al tractului Săliște în Sibiui.

Săliște în 12/24 Februarie 1882.

Comitetul parochial.

Maksim m. p.
pres. com. par.

Ioan Popa m. p.
not. com. par.

Nr. 70. [24] 2—3

EDICT.

George Grosu născut în România în comuna Corneș de religiunea greco-orientală, cunoscut la 20 Februarie 1872 în comuna Tălmăcel, comitatul Sibiului, cu Paraschiva n. Bar' din acum numita comună, carele aproape de 10 ani au părăsit cu necredință pe legiuita lui soție susnumită, să citează prin aceasta, ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se infățiseze la subsemnatul scaun ppresbiteral, ca for matrimonial de întâia instanță, căci la din contră și în absența lui se va decide procesul intentat contră-i de cătră soția sa.

Sibiui 10 Februarie 1882.

Scaunul ppresbiteral gr.-oriental al tractului Sibiului ca for matrimonial de prima instanță.

Nr. 246. [27] 1—3

EDICT.

Ana Thomi din Herman, în protopresbiteratul al II-a al Brașovului, carele înainte cu doi ani părăsi cu necredință pre legiuitul ei bărbat Nicolau Pintoc tot de acolo, fără a se tai ubicațiunea ei, secitează prin aceasta, că în termin de un an, dela prima publicare în „Telegraful Român“ să se prezenteze la subscrisul for matrimonial de prima instanță, căci la din contră se va decide cauza și în absenției.

Brașov în 15 Ianuarie, 1882
Scaunul protopresbiteral gr. or. al II. al Brașovului.

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Ne. 186: 1881 [27] 1—3

EDICT.

Oprea Motroanea, de religiunea greco-orientală din Poplaca, comitatul Sibiului carele cu necredință a părăsit de 10 ani pre legiuita lui soție Ana n. Ioan Mărișiu, tot de acolo, fără a se sci ubicațiunea lui, prin aceasta se provoacă ca în termin de trei luni de la prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la din contră și în absențია sa se va pertracta și decide procesul intentat contră-i de cătră soția sa.

Sibiui, 12 Ianuarie, 1882

Scaunul protopresbiteral gr. or. ai tractului Sibiului ca formatrimonial de I instanță.

Nr. 43—1882 civ. (23) 3—3

EDICT.

Asupra acțiunei dată de proprietariul Andreiu Liess et cons. din Ibisdorf contra tuturor proprietarilor tot de acolo pentru permisibilitatea comassării hotarului comunei Ibisdorf diina de pertractare s'a statorit pe 25 Martie la 10 oare an. am. în comuna Ibisdorf la cancelaria comună, la care să citează toți proprietarii interesași cu acea observare, că partidele care nu se vor infățisa vor fi considerate ca învoindu-se cu comassarea.

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopole ținută în 10 Ianuarie 1882.

(L. S.)

Ludovic Nagy m. p.,
president.

Butak m. p.,
notariu.